

The Terminal Marseille beyond the Headlines

The Terminal Marseille voorbij de krantenkoppen

Having never been to Marseille, I began this project, *The Terminal*, on the hunch that a city reputed to be so contested, polarised and fragmented, would provide the necessary friction for a productive debate. The frame for this debate was the line of a planned, but unpublicised, tram extension into the city's marginalised and notorious *Quartiers Nord*. Six weeks of field work revealed, first, that so holistic an intervention as infrastructure is equally likely to further fragment as it is to unite, and second, that its desired linearity is bound up in all the circuitous and opaque conflicts of power, image and profit that Marseille exacerbates. With an arsenal of collected material based on current events, cliché reputations, expert interviews and personal experience, the challenge of the project was not to find resolution between the city and the line, but rather, through the line, to re-read, re-present and re-construct the city.

The newspaper emerged as the ultimate tool: it is an everyday, accessible medium, inherently fragmented and plural, and yet robust enough in its formal structure to contain the instability of the city without seeking to resolve its contradictions. As in the city, this structure – headlines, subheadings, quotes, photos, captions, cartoons and advertising – creates friction by causing many possible and unresolved narratives to collide, both fact and fiction, within the physical space of a page. With every article, *The Terminal* exposes the debates surrounding the tram line, speculates on their evolution and projects new realities that the line may confront and construct in an arbitrary day (because news happens every day). Adopting the journalistic method, these debates, speculations and projections are presented as current events (already extant built settings for a – perhaps non-ideal – reality) or as caricatured scenarios (acknowledging potential irony, superficiality and critical commentary) or as opinions (recognising the multiplicity of voices that shape the city). In the end, the newspaper, *The Terminal*, and the city, Marseille, become synonymous.

Marseille's fragmentation, mirrored by the newspaper, is manifest both in its urban form and in its cultural identity. Unlike Paris, which expanded in concentric rings, Marseille evolved through

Zonder ooit in Marseille te zijn geweest, begon ik dit project, *The Terminal*, vanuit het idee dat een zo betwiste, gepolariseerde en gefragmenteerde stad als Marseille meer dan genoeg stof oplevert om een spannend en productief debat te voeren. Het kader van dit debat was de geplande, maar ongepubliceerde, aanleg van een tramlijn richting de gemarginaliseerde en beruchte *Quartiers Nord*. Na zes weken veldwerk werd het duidelijk dat, ten eerste, een omvangrijke ingreep als infrastructuur zowel kan verenigen als verdelen, en dat, ten tweede, de beoogde rechtlijnigheid al snel verweekt raakt in allerlei intriges over macht, imago en winst, die een stad als Marseille alleen maar in de hand werkt. Voorzien van een grote hoeveelheid bronnenmateriaal, gebaseerd op actuele gebeurtenissen, clichébeelden, interviews met experts en persoonlijke ervaringen, bestond de uitdaging van het project er niet zozeer uit om een oplossing tussen de stad en de lijn te vinden, maar eerder om, door middel van de lijn, de stad op een andere manier te lezen, te representeren en te construeren.

De krant bleek al snel het ideale middel: een alle-daags, toegankelijk medium, per definitie gefragmenteerd en pluriform, en toch als vorm robuust genoeg om de instabiliteit van de stad te kunnen vatten zonder haar contradicties te willen opheffen. Net zoals de stad, zorgt deze vorm – met zijn krantenkoppen, subtitels, citaten, foto's, bijschriften, cartoons en advertenties – voor de nodige spanning door verschillende mogelijke en onvolledige verhaallijnen, zowel feiten als fictie, naast elkaar te plaatsen, binnen dezelfde ruimte van een enkele pagina. Met ieder artikel onthult *The Terminal* het debat over de tramlijn verder, speculeert ze over mogelijke ontwikkelingen, en projecteert ze nieuwe werkelijkheden die op een willekeurige dag kunnen plaatsvinden (want er is elke dag wel nieuws). Via een journalistiek medium worden de debatten, speculaties en projecties gepresenteerd, óf als actuele gebeurtenissen (in een bestaande, gebouwde omgeving voor een misschien niet-ideale werkelijkheid) óf als clichématige scenario's (toegeven aan ironie, oppervlakkigheid en kritisch commentaar) óf als opinies (het veelvoud aan verschillende stemmen erkennen die de stad mee vorm geven). Uiteindelijk vallen de krant, *The Terminal*, en de stad, Marseille, zo samen.

De fragmentatie van Marseille, weerspiegeld in de krant, is zichtbaar zowel in haar stedelijkheid als haar

Fig. 1: A critical editorial on the proposed future of an abandoned ship repair warehouse. / Een kritisch commentaar op de voorgestelde toekomst van een verlaten scheepsloods.

bursts of development and demolition, eventually forming a massive urbanised area characterised more by chance and opportunism than by strategic progress toward a designed future. The *Quartiers Nord*, in particular, is an incoherent collection and sometimes spectacular collision of historic villages, mass housing and abandoned industry, constantly interrupted by highways, railways, topographical jumps and stretches of nothing. These periods of city building now coexist uneasily, a semi-functional sum of parts with no one part dominating the others. This is Marseille's, and *The Terminal's*, vernacular morphology. Within the vast and often nondescript territory also coexist the autonomous realities that, when exaggerated, give shape to the layered stereotypes of Marseille's cultural identity. It is perceived as a city of slow indulgence: of sunshine, beaches, women and alcohol. A city of daily sweat: of industry, immigration, trade and poverty. A city of fast deals: of drugs, prostitution, gangs and corruption. Embedded into each of these narratives are overlapping tensions – equality versus polarity, singularity versus plurality, periphery versus centrality – that reveal a city that has never fit into dominant and clear-cut categories and remains mired in a constant but futile process of stabilisation. As William Firebrace says in his book *Marseille Mix*, 'Marseille has no real sympathy with the

Fig. 2: A mechanic reads the day's top stories while taking a morning break at his garage. / Een mecanicien leest de krantenkoppen tijdens een ochtendpauze bij zijn garage.

culturele identiteit. In tegenstelling tot Parijs, die zich in concentrische ringen uitbreidde, ontwikkelde Marseille zich in opeenvolgende uitbarstingen van opbouw en afbraak, resulterend in een uitgestrekt, stedelijk gebied dat eerder door toeval en opportunisme wordt bepaald dan door een strategisch, toekomstgericht proces. De *Quartiers Nord*, in het bijzonder, vormen een onsamenhangende en soms spectaculaire verzameling van historische dorpen, grootschalige woonwijken en verlaten industriezones, continu doorbroken door snelwegen, spoorwegen, topografische sprongen en lege vlakten. Deze verschillende perioden van stedelijke ontwikkeling leven nu in een ongemakkelijke verhouding tot elkaar verder, als een semi-functionele optelsom van losse onderdelen, waarbij het ene noch het andere deel ooit de overhand krijgt. Dit is Marseilles, en *The Terminals*, vernaculaire morfologie.

Binnen dat enorme en onbepaalde territorium bestaan ook de autonome werelden, die, bij uitvergroting, de veelheid aan stereotypen weergeven waaruit Marseilles culturele identiteit is samengesteld. Ze wordt gezien als een stad van traag genot: zonneschijn, stranden, vrouwen, alcohol. Maar ook als een stad van dagelijkse strijd: industrie, immigratie, handel, armoede. En een stad van clandestiene deals: drugs, prostitutie, bendes, corruptie. Deze narratieven bevatten dan ook de onderliggende spanningen – gelijkheid versus polariteit, eenheid

Fig. 3: A news article speculating on the confrontation between city stakeholders. / Een nieuwsbericht speculeert over de confrontatie tussen stakeholders in de stad.

absolute or with the universal – these words offend its very nature.¹

In its totality, *The Terminal* does not propose a singular representation of a city. Rather it conceives of the newspaper as a territory, itself a temporal construct, produced by multiple potential narratives that are multiple in their representation. As a nonetheless finite and curated product, the newspaper positions itself as a critical cartography, a (re-)construction of a line on a map in all its non-linear complexity. Like any analytical map, it makes no claim to pure objectivity, for the selection of facts inevitably creates a subjective reality. Framed by the future tram line, *The Terminal* collates fragmented readings of Marseille, both fact and fiction, ultimately constructing a whole that goes beyond the headlines.

1. William Firebrace, *Marseille Mix* (London: AA Publications, 2010), 241-242.

Fig. 4: A woman reads conflicting opinions on ongoing development projects over afternoon coffee. / Tijdens haar koffiepauze leest een vrouw tegenstrijdige meningen over lopende ontwikkelingsprojecten.

versus pluraliteit, periferie versus centrum – die het onmogelijk maken om de stad in duidelijk afgelijnde categorieën in te delen. En zo blijft Marseille dus steken in een constant, maar zinloos proces van stabilisatie. Zoals William Firebrace het ooit stelde in zijn boek *Marseille Mix*: Marseille houdt niet echt van het absolute of het universele – deze termen zijn een belediging voor haar karakter...¹

Uiteindelijk stelt *The Terminal* geen eenduidige representatie van de stad voor. De krant wordt eerder beschouwd als een territorium, als een tijdelijke constructie op zich, die het resultaat is van mogelijke verhaallijnen, gerepresenteerd in hun veelheid. Als een niettemin eindig en gecontroleerd product, toont de krant zich als een kritische cartografie, een (re)constructie van een eenvoudige lijn op een kaart in al zijn niet-lineaire complexiteit. Zoals welke analytische kaart ook, wordt er geen aanspraak gemaakt op een zuivere objectiviteit, aangezien de selectie van feiten onvermijdelijk een subjectieve realiteit creëert. Ingekaderd door de toekomstige tramlijn, brengt *The Terminal* een verzameling uiteenlopende en gefragmenteerde lezingen van Marseille samen, zowel feiten als fictie, om zo een geheel te construeren, *beyond the headlines*.

Vertaling: Bart Decroos

1. William Firebrace, *Marseille Mix* (Londen: AA Publications, 2010), 241-242.